

POSTANOWIENIE

Dnia 18 kwietnia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Włodzimierz Wróbel (przewodniczący)

SSN Małgorzata Gierszon (sprawozdawca)

SSN Tomasz Grzegorzczak

w sprawie **W. C., M. D., R. K., R. M., A. M., J. S., T. S., S. T., R. W. i A. Z.**

oskarżonych subsydiarnym aktem oskarżenia wniesionym przez pełnomocnika

oskarżyciela subsydiarnego W. S. o czyn z art. 284 § 2 k.k. i inne,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 18 kwietnia 2013 r.,

z urzędu - w przedmiocie rozważenia kwestii wznowienia postępowania

p o s t a n o w i ł

pozostawić bez rozpoznania kwestię wznowienia z urzędu na niekorzyść oskarżonych postępowania zakończonego prawomocnym postanowieniem Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 24 lipca 2012r., sygn. akt II AKz [...], utrzymującym w mocy postanowienie Sądu Okręgowego w W. z dnia 27 kwietnia 2012r., sygn. VIII K [...] o umorzeniu postępowania.

UZASADNIENIE

Uwzględniając treść sporządzonej przez W. S. w dniu 25 stycznia 2013 r. skargi skierowanej do Krajowej Rady Sądownictwa, która została potraktowana jako wniosek złożony w trybie art. 9 § 2 k.p.k. inicjujący niniejsze postępowanie, nie ulega wątpliwości, że jego autor domagał się wznowienia z urzędu (powyżej wskazanego) postępowania na niekorzyść tych wszystkich osób, które w tym to postępowaniu jego pełnomocnik oskarżył subsydiarnym aktem oskarżenia o popełnienie różnych przestępstw.

Tymczasem rozstrzygnięcie w kwestii wznowienia z urzędu tego postępowania na niekorzyść oskarżonych jest już bezprzedmiotowe.

Przepis art. 542 § 5 k.p.k. jednoznacznie bowiem stanowi, że niedopuszczalne jest wznowienie postępowania z urzędu na niekorzyść oskarżonego po upływie 6 miesięcy od daty uprawomocnienia się orzeczenia, które to postępowanie kończyło.

Nie ulega wątpliwości, że *in concreto* postanowienie to Sąd Apelacyjny wydał w dniu 24 lipca 2012 r. i w tym samym dniu stało się ono prawomocne. Równie więc bezsporne jest i to, że od tej daty uprawomocnienia się orzeczenia minęło 6 miesięcy. Oznacza to, że nie jest obecnie już dopuszczalne – z woli ustawodawcy wyrażonej w przywołanym przepisie – wznowienie z urzędu tego postępowania na niekorzyść oskarżonych.

Stąd też kwestie wznowienia z urzędu tego postępowania należało pozostawić bez rozpoznania, jako że wobec upływu terminu w ciągu którego było to dopuszczalne, stała się ona bezprzedmiotowa. Nawet bowiem gdyby rzeczywiście ujawniły się uchybienia wymienione w art. 439 § 1 k.p.k., to i tak, ze względu na rygory przywołanego przepisu art. 542 § 5 k.p.k., wznowienie z urzędu postępowania na niekorzyść oskarżonych byłoby niedopuszczalne.

Zważyć także należy, że wskazany w tym przepisie termin ma charakter materialny. Oznacza to, że z jego upływem wygasa, i to bezwzględnie, prawo do wydania orzeczenia o wznowieniu z urzędu postępowania na niekorzyść oskarżonego. Nie jest zatem możliwe przywrócenie tego terminu, a nawet jego bieg należy odliczać w sposób absolutnie ścisły, to znaczy bez przeniesienia daty upływu na dzień następny, w wypadku gdy termin 6 miesięcy expiruje w niedzielę lub inny dzień świąteczny.

Z tych to względów, należało postanowić jak wyżej.